

[Justitsministeren.]

Rigsdag længe har staaet over for, at affatte den nuværende Straffelov saaledes, med alle de Erfaringer, vi nu har, at vi baade i Nutiden kan synes, vi straffer strengt, men retfærdigt, og saaledes, at ogsaa Eftertiden kan sige, at den Reaktion det danske Samfund udøvede over for dem, der forbrød sig mod Fællesskabet, har Historiens Dom intet at kunne kritisere ved.

Busch-Jensen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa spredte Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister bebrejdede mig, at jeg i Gaar var gaaet i Rette med ham bl. a. med den Begrundelse, at Ministeren ikke havde sørget for, at vi her i Rigsdagen blev bekendt med den Redegørelse for Domme, der foreligger trykt i „Juristen“ for 23. Januar. Ministeren irettesatte mig ved at henvise til, at jeg kunde have læst Udvalgsbetænkningen, hvor der er redegjort for Domme. Ja, saa nemt kommer man nu ikke over det Spørgsmaal. Det er rigtigt — det har jeg selvfølgelig set —, at der paa Siderne 26—31 findes en, hvad skal jeg sige, summarisk Opgørelse af Dommene, den fylder 5—6 Sider. Men det, jeg paa-pegede, var, at der forelaa en Gennemgang af hver enkelt Dom i Artiklen i „Juristen“; den fylder ca. 30 Sider, den giver det Indtryk af, hvordan der er dømt, som vi gerne skulde have.

For øvrigt forstod jeg, at den højtærede Justitsminister mente, at hvis jeg havde læst dette Nummer af „Juristen“ rigtigt, vilde jeg derved have faaet det Indtryk, jeg burde faa, af Dommens Uensartethed, og saa vilde jeg have set, at ogsaa denne Artikel stærkt gik ind for Tanken om en Revision af Loven. Jeg ved ikke, om jeg opfattede den højtærede Minister rigtigt, det staaer ganske bestemt for mig, at saadan sagde den højtærede Minister. Jeg minder om, hvad jeg sagde i Gaar, at denne Redegørelse omfatter alle Ankedommene indtil 31. December, og vi maa, som jeg sagde i Gaar, gaa ud fra, at Ankesagerne er de Sager, hvorom der kan være Tvivl. Denne Redegørelse kan ikke paa nogen Maade paaberaabes som Støtte for Kravet om en Revision af Straffelovstillægget. Jeg henviser til „Juristen“, Side 41—42 — jeg beder om Lov til at citere lidt. Der staaer i Byretsdommer von Eybens Bemærkninger:

„at de, der først fik deres Domme ved Landsretterne, har faaet en noget haarde Bedømmelse end de, der senere er kommet med“.

Jeg knytter dertil den Bemærkning, at det for nogle af Grupperne varede noget, inden Politiet fik Rede paa, hvordan Forholdet laa strafferetligt set med Grupperne. Og saa staaer der paa Side 42:

„Det fremdragne“
— altsaa dette, at de første Domme var for haarde —

„peger i Retning af, at der maa blive en Adgang til Revision af ældre Domme, saavel Underrets- som Landsretsdomme, og det vilde vel være naturligt at henlægge Afgørelsen om, hvorvidt Revision kan finde Sted, til Ankenævnet, der efter sin Sammensætning og sine Erfaringer formentlig staaer vel rustet til at paatage sig denne Opgave.“

Hvis jeg forstod den højtærede Minister rigtigt, sagde han noget helt andet. Det, der staaer her, er nemlig det selvfølgelig, at hvis de ældre Domme er forkerte, skal de ankes. Jeg har ikke i dette Hæfte fundet noget som helst Argument for at revidere Loven.

Saa havde den højtærede Minister nogle Betragtninger om, at jeg havde benyttet Uddrag af Højesteretsdommer Preisler Knudsens Artikel saadan nogenlunde som det passede mig. Hvis der deri skal ligge en Antydning af, at jeg har gjort Misbrug af denne Artikel, maa jeg tilbagevise det bestemt. Jeg nævnte, hvad Højesteretsdommeren har sagt om det væsentlige, som denne Sag drejer sig om, nemlig om der er sund og fornuftig Mening i nu at tage Straffeloven op til Revision og navnlig, om der er sund og fornuftig Mening i at give sig til at ændre ved Strafferammerne. Højesteretsdommeren sagde ud fra sin Erfaring, som jeg bøjer mig for, og som jeg tror vi alle maa bøje os for, at en Ændring af Strafferammerne vilde føre til Kaos. Det mente Højesteretsdommeren, og det mener jeg. Jeg nævnte ikke, at Højesteretsdommerens Mening om Prøveløsladelser var en anden end min, ikke fordi jeg vilde undertrykke det, men fordi jeg i Spørgsmaalet Prøveløsladelser nævnte ganske anderledes Kapaciteter fra Kriminalistmødet, nemlig Overlæge Dr. Stürup, forhenværende Professor Krabbe og Landsdommer Lucas, som kender de Personer, det drejer sig om, og dem nævnte jeg, fordi de efter mit Skøn — og der skønner jeg ikke fejl — staaer det væsentlige i Spørgsmaalet nærmest og bedst kan bedømme det.

Den højtærede Minister dvælede med en særlig Forkærlighed ved sin Forbedring af Straffelovstillæggets § 16 med den Oprensning, der sker der af visse bestemt be-